ناول
Ketabton.com
انتظار
لیکوال: سیدادریس سادات
ډیزاین: د ښار هلک
۰۷۳۱۳۶۳۲۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم .	انــتــظـــار (نـاول)
لیکوال .	سیدادریس (سادات)
ډیزاین .	پــخـپـلــه لـیکــوال
شماره .	0731363201
کال .	۲۰۲۳/ ۱۴۰۲
چینل .	https://t.me/sadatketabtoon
گروپ .	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKR

که چیرې تاسې هم د خپلو کیسو ناولو او کتابونو لپاره ښکلی ډیزاین غواړئ نو له موږ سره په تماس کې شئ...

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغه چاته چې زه یې دلته ذکر نشم کولای خو ټول مینوال پوهیږي چې څوک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو لوستلو لپاره راسره په فیسبوک کې ملګري شئ.

Said adrees sadat

پیل:

***

د پنجشنبې ورځ وه، زمونږ د دوهم سمستر اخیري امتحان و.

مور سهار وخته ناري کړې:

عادله زویه!

پاڅیږه لمونځ وکه.

زه پاڅېدم، لمونځ مې وکړ او درس مې یو ځل بیا له ځان سره تکرار کړ.

او ځان مې د پوهنتون د تګ لپاره اماده کړ.

له خپلې کوټې چې باهر لاړم مور مې د سهار چای تیار کړی و. پلار مې هم په خپله څوکۍ ناست و، د هغه هم ځان تیار کړی و دفتر ته د تللو لپاره.

زه چې نږدې ورغلم ویل یې:

عادله زویه نن دې اخیري امتحان دی؟

ما ورته وویل:

هو پلاره نن اخیري امتحان دی

پلار مې وویل:

خا د رخصتی لپاره څه پلان لرې؟

ومې ویل:

پلاره ملګرو مې ډېر ټینګار کولو چې باید کلي ته لاړ شو او رخصت هلته تیر کړو او پلاره زما هم زړه کیږي چې لاړ شم په ماشومتوب کې چې تللي یم بیا مې کلی ندی لیدلی.

پلار مې وویل:

اړتیا نشته چې کلي ته ځې. همدلته اوسه او که زړه دې ډېر تنګ وي نو بل ولایت ته لاړ شه خو کلي ته تلل هېر کړه.

ورته مې وویل:

پلاره زه ولې نشم کولې چې کلي ته لاړ شم؟

پلار مې په سوک میز وواهه او ویې ویل:

چې ومې ویل نشې تلې نو بیا نشې تللی!

نور پورته شو د میز له سره او په غصه روان شو.

مور مې غلې ناسته وه.

ورته مې وویل:

مورې! پلار خو مې څه راته نه وایي ته یې راته ووایه اخر ولې نه تاسې کلي ته ځی او نه ماته اجازه راکوی

مور اول غلې وه

له لږې خاموشی وروسته یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادله چاى دې خلاص کړه، او پوهنتون ته دې لاړ شه.

ماته هم ډېره غصه راغله خو هيڅ مې هم ونه ويل

زړه کې مې اراده وکړه چې دې کلي ته خو حتمن ځم ترڅو هرڅه معلوم کړم.

د کور له دهلېزه ووتم

کيلي مې د موټر په لاس کې نيولې وه

ګراج ته لاړم، موټر مې چالان کړ او د پوهنتون په لور روان شوم

بس يو رقم مې امتحان ورکړ.

د باندې چې راووتم مسيح راته ولاړ و

د هغه عادت دی چې ومې ګوري نو غېږ رانه چاپېره کوي او ښومره چې يې وس وي زور راکوي نن يې هم همداسې وکړل خو زما وضه ښه نه وه

هغه پوه شو

ويل يې:

يارو؟ دې شوي څه

وکړه ورته مې کيسه ټوله

:يې ويل

کوې؟ څه اوس نو ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کلي ځم بس چې وویل مې ورته

:وویل مسیح

ځې؟ اجازې یې پرته نو

ومې ویل:

که اجازه واخلم هم پلار مې اجازه نه راکوي، نو بې اجازې ځم

مسیح وویل:

یارو چې اوس دې اراده کړې نو صحي ده. زه هسې هم تلم کلي ته او ستا او زما کلی خو یو دی.

ته به له ما سره لاړ شې زمونږ کور ته

او دواړه به یوځای د هر څه معلومات وکو.

ورته مې وویل:

خبره خو دې ډېره ښه ده خو مور ته مې هم باید یوه بهانه وکړم.

هیڅ کومه بهانه راسره نه وه یو ناڅاپه مې د پلار خبرې ذهن ته راغلې

مور ته مې زنګ وواهه:

ورته مې وویل:

مورې! زه ځم د مسیح دوي سره پنجشیر ته

هلته هم زمونږ ډېر ملګري دي

رخصت به د هغوي سره تیر کړم

ویل یې:

سمه ده زویه.

زه به دې پلار ته ووایم, خو یو څه پیسې هم له ځان سره له بانک راواخله بیا لاړ شه

زه مې د مور او پلار یوازینی زوی یم. یوه کوچنی خور لرم هغه هم مکتب وایي.پلار مې خپل دفتر لري. ډیر خلک یې د لاس لاندې کار کوي خپل کورونه او موټرونه لرو

ژوند کې مې د هیڅ څیز کمی نشته.

نو زه هم لاړم بانک ته لږې پیسې مې راووستې.

لږ څه میوه او د اړتیا وړ توکي مو واخیستل

موټر کې زه او مسیح کیناستو او د کلي په طرف روان شو.

کله چې کلي ته نږدې شو نو نور لاره خرابه وه.

مسیح وویل:

دلته زما یو ملګری دوکاندار دی هغه سره به موټر پریدو

ما هم ورسره ومنله

کله چې مو موټر هغه کس ته وسپاره نو

هغه کس وویل:

تاسې بې غمه اوسی زه پرې پام کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ هم له موټر ښکته شو او پیاده د کلي په طرف روان شو

د لږ مزل وروسته یوه غونډۍ مو مخې ته راغله

له هغې غونډۍ چې ښکته شو نو یو لوی خوړ و

دواړه خواوو ته یې لوی لوی غرونه موجود و او په منځ

کې همدا خوړ ښه په شور او ځوګ روان و

دوهمه برخه:

مونږ چې کله خوړ ته ورسېدو نو خدای شته ستړی شوي وم کله مې دومره مزل نه و کړی

نو مسیح ته مې وویل:

وروره راځه چې لږه دمه وکړو

ویې خندل ویل یې:

سمه ده زما نازولیه وروره

زه هم ورته مسکی شوم

د خوړ په اوبو کې مې لاس ښکته کړ ډېرې یخې وې

مخ مې پکې ومینځه

نور لاړم د اوبو ترخنګ په یوه تیره کښیناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لږې دمې وروسته مسيح ته مې وويل:

راځه وروره چې حرکت وکړو

هغه هم سر وخوځاوه او روان شو

شايد لس دقې مزل به مو د خوړ په غاړه کړې وي چې ومې ليدل مسيح يوې پولې ته پورته شو

ماته يې هم لاس ونيوه

ما هم لاس ورکړ

ورپورته شوم

چې پام مې شو

هر طرف ته شنه فصلونه ولاړ و

لوړو چنارونو کلي ته لا ښکلا وربښلې وه

کورونه په غرونو کې په ډېر مهارت جوړ شوي و

زه ډېر کوچنی وم چې کلي ته مې پلار راوستی وم

نو هيڅ مې هم نه و په ياد

ددې ښکلې منظرې په ليدو بيخي هيران شوم

ما ډېر ښايسته ځايونه ليدلي و خو ددې کلي په اندازه ښايست ما لومړي ځل وليده

د ابشارونو د اواز سره د مرغانو اوزونه یو شوي و او یوه ښکلې موسیقي يې ترې جوړه کړې وه

عجيبه ښايسته منظره وه

زه د کلي په ښايست کې ډوب وم چې مسيح راته په اوږه لاس کیښوه

ويل يې:

يارو ځنګه ودريدې، راځه کنه

زه هم ورسره روان شوم

مونږ د پټو په پولو روان و

په هر پټي کې به يو دا دوه کسه حتمن موجود و

او د ستر خبره خو بيخي هم نه وه

له هر ځايه به ښځې معلوميدې

چا به په پټي کې کار کاو نو چابه پيټۍ په سر کړې و

خو خير بلاخره چې مسيح د يوې دروازې مخې ته ودرولم

ويل يې دا زمونږ کور دی

دروازه يې ټک ټک کړه

پلار يې راووته

زمونږ په ليدو ډير خوشحاله شو

ډير ښه روغبړ يې وکړ راسره

ویې یې دننه راشه

کور ته چې ورغلو نو ټولې کوټې له ختو په ډېر ښکلي انداز جوړې کړې وې

د کور په چپ اړخ کې یې د مالونو لپاره ځای جوړ کړی و

په کوم کې چې یې دوه غواګانې تړلې وې

مخامخ ډېرې کوټې وې

مونږ هم د له ټولو نه په ښنګ کوټې ته لاړو

د مسیح مور هم راغله

ویل یې:

پخیر راغلی بچیانو تاسې کېنی زه درته چای راوړم

مسیح ورته وویل:

مورې که زما منې له چایو تېره شه

ډوډی راوړه چې وږي یو

که ریښتیا ووایم زه هم ډېر وږی شوی وم

نو د مسیح خبره مې په زړه ډېره ښه ولګیده خو څه مې ونه ویل

لږه شیبه وروسته د مسیح پلار ډوډی راوړه

هګۍ یې په سوچه غوړیو کې پخې کړې وې

او یخې شړومبې هم وې ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هم ډېر څه و خو زما دې دواړو ته ډېره تلوسه وه

خو بس ښه په مړه خېټه مو ډوډی وخوړه

له ډوډی وروسته مې مسیح ته وویل:

شي؟ څنګه به کار زما دا یاره

وویل مسیح:

وشي به هرڅه

دي ډېرې ورځې واخله خوند اوس نه رخصت پریده هرڅه دا اوس خو ګورو ورسره به بیا

شوه شپه کې خبرو همدې په

کړ جوړ کټ لپاره زما مسیح

شوم ویده ارامه په هم زه

راپاڅیدو لپاره لمونځ د وخته سهار

وڅکه چای سهار د مو وروسته لمونځ د

وویل مسیح:

وګورم کلی دا دربانډې نن چې ده خوښه دې څنګه یارو عادله

ومنله ورسره هم ما

ووتو دباندې څخه کور له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ترڅو کړم راون پولو په پې بیا ولیدل پټي خپل اول راباندې مسیح وګوري راباندې باغ

چیغې لرې ډېر له چا یو نو شو تېر پټو د دوی مسیح د چې ځنګه وهلې:

ملالې واااا ملالې

کړ راپورته سر چا یو پټي له سره چیغو دې له

کړې یې غږ ور:

واپې څه بیا ده خبره څه

و خوږ ډېر غږ دا ووایم ریښتیا که

کړم جلب یې ته طرف ځان د نو

راوګوري ته طرف زما ځل یو کاش چې ویل سره ځان مې همدا

پښه مې ناڅاپه یو چې وې ښځې کې جلی همدې په مې سترګې وخویده

وغورځېدم پولې له او

کړې یې غږ نو راوکتل شاته چې مسیح

یې؟ ښه عادله

شوم راپورته هم زه

یې خندل او رالیدل طرف په زما هم جلی هغې چې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه هېره رانه دنیا نو ولیده هغه مې چې کله

مخ ګرد سپین هغې د

یې سترګې ښکلې

درلودې یې سترګې راښکونکې زړه ډېرې خو وې نه غټې هم څه که

وشرموې به حورې چې ویل به تا چې وه داسې یې خو خندا

ویښتانو د یې ځادر خپل نو کاو کار یې کې پټې په چې لپاره ددې
وه راپرته ته مخې یې کمځۍ اوږده چې و کې چاپېره داسې

درلودې یې شونډې سرې طبیعي نرۍ او ملا نرۍ قد، لوړ

.یووړ زړه رانه یې کې لیدو نظر یو په خوړوم سر مو به څه بس

چې خو وې کتلې ورته مې به وخته څومره تر چې شوی پوه یم نه زه
خندا په ونیوم لاسه له مسیح چې کله شوم پوه ځان په وخت هغه
:وویل یې کې خندا

کوې همدلته هم شپه چې لکه یارو شا جګ

شوم راجیګ هم زه

:کړ غږ ته ملالې انجلۍ کوچنۍ هغې

درته کوې غږ مور چې راشه

ورسره شوه روانه هم هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ترڅو.وې کړې خښې کې هغې په مې سترګې خو وم روان هم زه شوه پنا سترګو له مې

ته هیڅ زما خو وم ګرځولی ځایونو ډېرو په مسیح وروسته هغې له و نه پام نور هم

وه کې زړه او ذهن مې څېره ملالې د فقط

شو ماښام کې همدې په

کېږي سهار به کله چې وم وارخطا زه

ګورم ملاله بیا یوځل به زه او

دی نه سم چې شو پوه حالت په مې مسیح

وویل یې بڼه په ریشخند د نو:

ضربه دماغو دې غورځېدو په د چې لکه یې، فکرجن داسې خنګه یارو لېدلې.

وویل مې ورته راغله خندا هم ماته:

induced وایم درته به څه مسیحه یاره.

شم ویده لږ چې یم شوې سترې لږ فقط راباندې شوي ندي هم هیڅ کېږم ښه

وویل مسیح:

شه ویده ارامه په بیا وخوره ډوډۍ ده سمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل همداسې هم ما

په پریښودم نه ته خوب سترګو ملالې د پریوتم کې کټ کله چې خو شوم ویده سخته ډېره

دریمه برخه:

سهار وخته چې لمونځ مو وکړ او چای مو وڅکه پرته له دې چې مسیح ته څه ووایم له کوره ووتم

وه لیدلې پکې مې ملاله چې شوم روان لور په پټي هغه د او

و لګیا کار په پکې سړی یو ورسېدم ته پټي چې

معلومیده ناک غصه ډېر ورایه له

.شوم تمه په راتګ د ملالې د لاندې چنار یو د وړاندې لر پټي د هم زه

شوه سترګو تر ځوک یو مې وروسته انتظار لږ د

و نیولې کې خنګ خپل په یې منګی یو او ګنډه یوه

وګورم ورته ورغ ټوله غوښتل مې زړه چې راروانه ناز په داسې

ورکړه ته سړي موجود کې پټي په یې ګنډه هغه شوه نږدې چې ته پټي شوه روانه خواته خوړ د نوره او

شوم روان ورو ورو ورپسې هم زه

څو یو او ده ناسته کې ښنګ ګودر د چې ولیدل مې وروسته مزل لږ د
وې ورسره هم نورې انجونې

و کې موقعیت ښایسته ډېر په ګودر

و باغ ښکلی یو ورته مخامخ وه تیره لویه یوه یې ته لوري یو

دوه یې ښایست ګودر د چې وه ونه توت د کې ښنګ په ګودر ددې او
و کړې چنده

وم ولاړ مخامخ ته ملالې پوله یوه په هم زه

راليدلی ملالې که او ښکاريده راته ملاله خو وم پټ نورو له هم څه که
ورته زه او وه ناسته کې ښنګ سره توت هغه ځکه شوم یې لیدلې هم
وم ولاړ ترښنګ پولې مخامخ

وې جوړې کار لاسي ښایسته په چې جامې افغانی ملالې ورغ دې په
وې اغوستې

جامو یې بانجاني رنګ درلوده

ډېرې ښې ښکارېدې ورسره

ما هغې ته کتل

او ځان سره مې ووېل:

یا خدایه ستا په درکې به څه کم شي که ملاله زما په لور راګوري

د همدې خبرې په ویلو سره یې سترګې زما په طرف راواړولې

زما بدن له ډېرې خوشحالی په لړزا شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانه هم عجیبه مخلوق دی

یو انسان یې په ټول عمر یې نه وي لیدلی خو همدغه کس چې یو ځل وګوري لکه ټول ژوند یې چې ورپورې وتړل شي

زه یوې خبرې ته حیران شوم هغه دا چې ملالې هم ماته داسې کتل لکه د چا سترګې چې ډیرې په چا پسې ګرځېدلې وي او بلاخره یې هغه کس پیدا کړی وي

خو هغه خلک وایي کنه چې ړوند د خدایه څه غواړي خو فقط دوه سترګې

ما هم د ملالې دیدار غوښته او ومې کړ

خو اوس مې زړه نه کېده چې هغه دې یوه دقیقه زما له سترګو پنا شي

پدې کې ملاله پاڅېده او د کور په لور روانه شوه

او زما زړه یې هم له ځان سره یووړ

خواشینی د کور په لور روان شوم

په لاره کې د مسیح سره مخ شوم

ډیر سترې ښکاریده

زه یې چې ولیدلم ښه راته په غصه شو

ویل یې:

ته چیرته تللې وې ها؟

ما دريسپي ټول ځايونه وليدل

انسان خو يو چاته يو خبر وکړي چې دلته ځم

ما ورته وويل:

ياره ته ولې دومره غصه يې څه ماشوم خو نه يم چې ورک شم

خو هلک بيا هم غصه و

ورته مې وويل:

سمه ده ياره بيا داسې نه کوم

بيا چې چيرته تلم وايم يې درته

ته نو اوس مه غصه کيږه

مسيح وويل:

سمه ده دا ځل دې ښښم خو که بيا دې داسې وکړل خوله درباندې ماتوم

ما ورته وخندل او ومې ويل:

سمه ده سمه ده

مسيح زياته کړه:

ته خو خبر يې کنه چې مونږ ورور ته کوژدن کړې

ما ورته وويل:

هو خبر يم ولې کوم څه شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېي ويل:

همدې هفته کې يې واده دی

ما ورته وويل:

ياره مسيحه ولا ډېر ښه وخت کې راغلو ښه

مسيح هم وخندل او د هو په ښه يې سر وخوځاو

به بله ورځ بيا راغلم د ګودر طرف ته خو نن بيا هم نورې انجونې موجودې وې ورسره

خو نن ورځ ملالې هم په ما کې سترګې ښخې کړې وې

د يو منګي په ډکولو يې ډېر وخت تېر کړ

خو زه خوشحاله وم

ما ويل چې له هم ډېر وخت پرې تير کړي ترخو ښه ډېره يې وګورم

ملاله ددې لامل شوې وه چې له ما هر څه هېر شي چې زه د څه لپاره راغلې وم او څه بايد وکړم

بس نور نو زما ذهن کې فقط يو څه و

هغه هم ملاله وه دا چې په ما څه راتلونکې دي له هغې هيڅ نه وه خبر.

څلورمه برخه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ورځې دوه ورځې وروسته د مسيح د ورور واده و.

خو په ټول کلي کې يې شه شور خوته د مسيح دوی له کوره

ياره د کلي واده بيل خوند لري

هره شپه به د هلکانو د سپلونو نوبت و

ښه په خوند به مو شپه تېروله

د نکريزو په شپه راته وويل شول چې کور ته به د شاه سره ننوځې او انجونې به درته په لاس نکرېزې ږدي

ددې خبرې په اوريدو ډېر وډار شوم

مسيح ته مې وويل ياره زه د ښځو منځ ته نشم تللی

مسيح ښه ډېر وخندل

او بيا د ټوکو په بڼه وويل:

عادله بچو ورشه د ټول کلي انجونې راځي شايد کومه يوه دې خوښه شي

ددې خبرې په اورېدو مې ملاله سترګو ته ودرېده

ورته مې وويل:

د کلي ټولې انجونې راځي؟

مسيح وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو راځي دا خو کوچنی کلی دی دومره ټول پکې داسې دي لکه یوه کورنۍ که چا کره ښادي وي څوک کور کې نه پاتې کیږي ټول راځي او ګډون کوي

ما ورته وویل:

سمه ده چې داسې وي نو ورځم

مسیح مسکی شو او ویې ویل:

دغسې لږ زړور شه

ماښام وخت راورسیده

ما هم توره جوړه په تن کړې وه ورسره سپین رومال مې له غاړې چاپېره کړې و

ښه خواري مې په ځان کړې وه

مسیح وویل:

عادل جانه راځه چې ځو

زه هم روان شوم ورسره

دننه کور کې یې په یو کټ ښکلی پوخ هوار کړې و

او مخې ته یې میز ایښی و

او په میز نکریزې چې شمعې پکې بلې وې ایښې وې

زه، مسیح او د مسیح ورور لاړو او کټ کې کښیناستو

ما هم لکه د نادیداګانو پشان انجونو ته کتل ترڅو ملاله پکې پیدا کړم

اول خو مې پکې پیدا نکړه خو چې ښه ځییر شوم د کوټې باهر کونج کې ولاړه وه

او ماته یې کتل

ډېره ښکلې شوې وه

نن یې سور رنګ کې جامې کړې وې

مخ یې بیخي ځلا کوله

ما هم چې هغه پیدا کړه بیا مې نو بل طرف ته چیرته کتلی شو

پدې وخت کې یوه انجلی راغله ماته یې وویل چې لاس دې راکه

ما هم لاس ورکړ ترڅو نکریزې وکړي راته له نکریزو وروسته مې یو څه اندازه پیسې ورکړې

خو چې هغه مې له مخې لرې شوه ملالې ته مې پام شو غصه ښکاریده ماته یې راوکتل او نوره روانه شوه

زه هم له خپله ځایه جګ شوم

مسیح وویل:

چیرته روان شوې؟

ورته مې وویل:

یو کار لرم بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وويل :

سمه ده

زه په منډه په ملالې پسې روان شوم

د مسيح دوی د کور دوه دروازې دي

يوه يې کوڅې ته وتلې او بله د خوړ په لور ده

د خوړ په لاره فقط ښځې د اوبو راوړلو لپاره ځي

نور څوک خاص له هغې لارې استفاده نکوي

ملاله هم د خوړ په لاره له کوره ووته

ما هم موقع نه ضايع کوله

ورپسې ورغلم

له لاسه مې ونيوه

چې راويې کتل

غوښتل يې څه ووايي

ما يې هم په خوله لاس کېښوده يوې کوښې ته مې کړه

په يو لاس مې د هغې لاس نيولی و او بل لاس مې د هغې په خوله ايښی و

تر يو څو لحظو مې د هغې په سترګو کې ځان ډوب کړې و

بيا مې په قراره د هغې له خولې لاس لرې کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدې ورغلم

پوزه مې د هغې د پوزې د پاسته کېښوده او تندی مې ورسره وجنګاو

مونږ دواړو سترګې پټې کړې وې

خو یو د بل د زړه درزا مو اوریده

د هغې زړه ډېر په زوره زوره درزیده

په هماغه حالت کې مې ورته وویل:

ای لیونی په ما دې څه جادو کړی ها

د یو څه وخت وروسته لاس مې پرېښوده او ترې لرې شوم

همداسې مې ورته کتل

دې هم سترګې راپورته کړلې

ویل یې:

کړی ندی جادو ما فقط

نوره مسکې شوه او سر یې ښکته کړ

ما ورته وویل:

څه څه ته بیا ووایه

په لړزیدلي غږ یې وویل:

زه یوه ساده کلیواله جلۍ یم.

په دومره خبرو نه پوهېږم خو هو دومره درته ویلی شم چې له څه وخته چې مې لیدلی یې داسې راته ښکاري لکه کوم ورک څه چې مې پیدا کړي وي.

دې وخت کې نو ما فکر وکړ چې ټوله دنیا مې وګټله

خوا ته یې ورغلم

د هغې مخ مې په خپلو لاسونو کې ونیوه

ډېر ګرم و

تابه ویل چې تبې نیولې ده

غوښتل مې په مخ کې ښکل کړم

پوهه شوه

زما لاسونو نه یې ځان خلاص کړ او د کور په لور یې منډه کړه

زه هم مسکی شوم

شاته مې ورپسې غږ کړ:

سبا ګودر ته یوازې راشه ترڅو خبرې وکو

پنځمه برخه:

نور نو زه له ډېرې خوشحالی په هوا روان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیح خوا ته ورغلم

ویل یې ځنګه داسې خوشحاله ښکارې

ورته مې وکتل هغه مې هم له ډېرې خوشحالی په غېږ کې ونیو او ورته مې وویل :

یاره خوشحالي ده کنه

ځنګه به نه یم خوشحاله

هغه هم حیران حیران کتل راته

ویې ویل:

هو دا خو دې ریښتیا وویل

راځه چې ځو دېرې ته ټول په تمه دي

زه هم ورسره روان شوم

هغه شپه مې هم په یو ډول تیره کړه

په سبا مو ناوې راوړه او ټول مراسم مو خلاص کړل

په مازیګر بیا د ګودر په طرف لاړم

ومې لیدل چې ګودر کې ملاله یوازې وه

زه هم خوشحاله شوم ځنګ ته یې ور روان شوم خو چې پورته مې ولیدل دوه انجونې له خپلو منګیو سره د ګودر په لور راتلې

ما هم ځان بیرته پټ ځای ته ورساو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دي انجونو ته مې ډېره غصه راتله

هسې يې ځان په کباب کې هډوکی کړ

زه ډېر په تمه شوم خو هغه انجونې نه تللې

اخر ملاله يوازې له ګودره روانه شوه

زه هم په لنډه لار د هغې مخې ته ورغلم

د يوې ونې شاته ودريدم

په قراره مې ورغږ کړ:

ملالې!!!!

هغې هم راوکتل

شاوخوا يې وکتل او بيا زما په لور راغله

دا ځل ما هم په لاس ورکولو روغبړ وکړ ورسره

ورته مې وويل:

څنګه يې؟

ويې ويل:

ستا يادونو ليونی کړی يم که نه نو روغه جوړه وم

بيا يې زياته کړه:

ای ته خو به له ما سره د ساعت تيري فکر نلرې کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به خپلوې کنه؟

ورته مې وويل:

ليونۍ په هيڅ صورت دې بل چاته نه پرېږدم

رېښتيا غوښتل مې ستاسو د کورنۍ په اړه معلومات واخلم درنه تر څو بيا په خير جرګه ولېږم تاسې کره

هغه مسکۍ شوه او ويې ويل:

زما پلار محمد اکبر نومېږي

په کوم پټي کې چې ته هغه ورځ راوغوځېدې هغه زما د پلار و.

زمونږ جايداد ډېر دی

اووه وروڼه لرم

او يوه خور مې ده هغه هم کوژدن شوې ده

يو کاکا لرم خو له هغه سره زما د پلار څه دښمني ده

نو نه مې هغه کله ليدلې او نه مونږ کره راغلې

دا پورې کلا چې ګورې دلته زمونږ کور دی

زما پلار له چا ولور نه غواړي

ما هم وخندل او ورته مې وويل:

ولا دا اخيري خبره دې ډېره ښه وکړه

هغه هم مسکۍ شوه سر يې ښکته کړ

بیا یې پوښتنه کړه:

خا ته دې د ځان په اړه هم ووایه کنه

ما ورته وویل چې پلار مې محمد قاسم نومېږي

مخکې له دې چې نور څه ووایم هغې ووېل:

زما د کاکا هم همدا نوم دی

ما ورته ووېل چې کاکا دې چیرته اوسېږي

ویل یې نه پوهېږم

ما ورته ووېل:

څنګه نه پوهېږې؟

یاره زه دې شک کې واچلوم

ستا د نیکه نوم څه دی؟

ویې ویل:

ابراهیم

شوه کیسه څه اوس نو دا چې شوم حیران هک

:یې ویل

وشو؟ څه

:ووېل ورته ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومیده ابراهیم هم نیکه زما

مطلب ته زما د تره لور یې؟

هغه هم حیرانه وه

ورته مې وویل ځا ته لاړه شه زه معلومات کوم

هغه روانه شوه

یو څو قدمونو وروسته یې راولیدل او ویې ویل:

په ځان پام کوه

زه ورته مسکی شوم او ومې ویل:

ته هم په ځان پام کوه.

سبا بیا ګورو سمه ده

هغې وخندل او روانه شوه

خو زمونږ بدبختي لا شروع شوي نه وه.

شپږمه برخه:

ملاله چې کله کور ته تللې وه نو کور کې خور ته یې چې د راز ملګرې وه ویلي و:

خورې! فکر کوم عادل زمونږ د کاکا زوی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور يې ورته ويلي و چې دا څنګه امکان لري هغوي خو کلونه کېږي چې له دې کلي تللي او بیا ندي راغلي

دوی په همدې خبرو کې و چې ورور يې د دوی ټولې خبرې اورېدلې وې

کوټې ته ورداخل شو او ملاله يې له ويښتانو ونيوله او ورته يې وويل:

دا عادل څوک دی؟

ملالې ورته وويل:

زه نه پوهېږم

ورور يې له ويښتانو پرېښوده او په ځمکه يې وغورځوله

او ورته يې وويل:

تا سره زما کار شته فقط لږه په تمه شه

نور له کوټې وتلې و

او ملاله يې همداسې په ژړا پرېښې وه

او خپلو ورونو سره يې دا خبره شريکه کړې وه

د ملالې يو ورور زه پيژندلم ځکه هغه هم زلمی و

خبره مې تر تره رسېدلې وه

هغه ورته ويلي و چې که ومو ليده ويې وژنی ترڅو د کلونو بدله واخلم د خپل ورور نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم چې د مسیح دوی کور ته ورسېدم د مسیح له پلاره مې پوښتنه وکړه:

کاکا جانه تاسې خو دلته له ډېر پخوا اوسیږی

د محمد اکبر کاکا د کورنی په باره کې خو لږ معلومات راکړه

هغه راته حیران راوکتل

ما زیاته کړه:

کاکا جانه شاید د کوم څه د معلومولو لپاره چې زه دلته راغلی یم هغه په همدوی پورې اړه ولري

مسیح په اوله ورځ خپل پلار ته زما د مشکل په اړه ویلي وو.

نو د مسیح پلار راته وویل:

دا محمد اکبر د ابراهیم کاکا زوی دی.

ابراهیم کاکا درې زامن درلودل

ډېره یوه خوشحاله کورنی یې درلوده

خو د ابرهیم کاکا د مرګ وروسته هر څه بدل شول.

خلک وایي چې یو ورور یې د جایداد لپاره بل ورور وواژه که څه هم هغه یو ډېر ښه هلک و

تعلیم یې هم کړی و

خو بس شاید جایداد به څه جادو کړی و پرې

د قتل وروسته نور هغه له دې کلي تښتېدلې

او بیا چا ندی لیدلی

زما له وجود نه اروا لاړه

څکه کوم څوک چې ښار ته تللی او بیا ندی راغلی هغه خو زما پلار دی

د مسیح له پلاره مې د هغوی د نومونو پوښتنه وکړه

هغه وویل:

محمد اکبر خو پیژنې

بل یې محمد ظاهر و کوم چې ووژل شو

او څوک چې لاړو د کلي هغه.... محمد قاسم نومېده

بس زه باوري شوم چې هغه مې پلار دی

خو په هیڅ صورت مې ذهن نه منله چې زما پلار به کوم څوک وژلي وي

ددې د معلوملو لپاره باید زه ولسوالی ته تللی وای ترڅو پلار ته مې زنګ وهلی وای

څکه دلته کلیو کې موبایلونه کار نکوي

اراده مې وکړه چې سبا د ملالې د لیدو وروسته هماغسې ځم ولسوالی ته څکه ملالې ته مې ویلي و چې سبا ګورو سره

هغه مې په تمه نشوه پریښوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سهار شو مسیح ته مې وویل:

ځم ته طرف ولسوالی د زه

هغه وویل:

درسره ځم هم زه کوم هغه راسپارلې کار لږ مې پلار وکړه صبر

ما ورته وویل:

روانیږم زه کیږي نه صبر زما

ته ما پسې وروسته راځه

زه لاړم

هغه وویل:

سمه ده ته ځا زه هم درغلم

د ملالې دوی د کور په لار د هماغې پرونی ونې سره ودریدم

غوښتل مې ملاله وګورم او لاړ شم

د یوې شیبې وروسته ملاله د خپل منګي سره راروانه وه خو ډیره وارخطا ښکاریده

چې راورسیده غږ مې پرې وکړ:

ملالې دلته راشه

هغې چې ولیدم رامنډه یې کړه

منګى يې په څمکه کيښوده او په دواړه لاسونو يې زما مخ کلک نيو ما يې هم په مړوندونو لاسونه کېښودل هغې وويل:

قربان دې شم عادله لاړ شه له دې ځايه

ما ورته وويل:

څه شوي دي؟

هغې شاته وکتل په ريښتيا هم څو ځوانان لرګي په لاس زمونږ په طرف راروان وو.

ملالې له ما لاسونه چاپيره کړل

کلک يې ونيولم

په ژړا کې يې وويل:

که تا وژني نو ما دې هم ووژني درسره

د هغې لاسونه مې له ځانه خلاص کړل او ورته مې وويل:

په ما هيڅ هم نه کيږي ته د ګودر په لورې ژر لاړشه هله

هغې نه منله

زه روان شوم

چې ومې کتل هغې هم منګى راپورته کړې و او روانه وه خو سترګې يې ما کې ښخې کړې وې

اول ځل و چې داسې په ژړا مې وليده.

ډېره سخته وه

خو بس زه هم د خور په لور بیرته روان شوم ځکه مخامخ خو نشوم تللی

مرګ هسې هم زما په طرف راته او ما هم غاړه ورکړې وای نو کمعقلي وه

زه په بېړه خور ته ښکته شوم

غوښتل مې ترې واوړم

خو دې وخت کې یو کس راباندې غږ وکړ:

عادله ودرېږه!

زه هم ودریدم

وروسته مې بیا خیال شو چې ماته څه اړتیا وه چې درېدم خو روان به وای کنه

خو بس اوس مې غلطي کړې وه نوخبره

اوومه برخه:

هغوی ماته نږدې راغلل

ومې لیدل چې د ملالې ورونه دي

مشر ورور یې رانه پوښتنه وکړه:

خا نو ته د محمد قاسم کاکا زوی یې ها؟

ما ورته وويل:

هو زما پلار محمد قاسم دی

ويې ويل:

ته پوهېږې چې هغه څومره لوی جرم کړی؟

ما ورته وويل:

ما هم واورېدل

خو هغه هيچا هم ندی ليدلی چې هغه يې وژلی وي او نه تاسې کوم ثبوت لری

ددې خبرې په کولو سره مې په خوله يو زورداره سوک وخوړ.

ډېره غصه راغله

ددې لپاره چې د سوک بدل ورکړم هغه مې هم وواهه

خو له شانه چا ډېر سخت په سر ووهلم

پښو مې کار پرېښوده او په ځمکه راپرېوتم

له شانه چا په ژړا زما نوم اخيسته او چيغې يې وهلې

حرکت مې نشو کولی

ډېر په سخته مې خپل سر د هغه اواز په طرف ورواړاو

ومې ليدل مې ملاله ده

ژاړي او زما په طرف په منډو رارروانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له دې چې ترما راورسېږي يو ورور مې ونيوله

اول يې په مخ ښه په زوره ووهله هغه چې په ځمکه پرېښوته ورور يې ورته وويل:

بې ناموسې، بې حيا زه پوهېدم چې ته حتمن دده ليدو ته راځې او دا چې هم هر ځای کې وي ته يې پيدا کولی شې مونږ ته

نوره يې هغه له وېښتو ونيوه او په کشولو يې د کور په طرف روانه کړل

هغې ډېر بد بد ژړل

له ځان سره مې وويل:

کاش چې زه مړ شوی وای خو ملاله مې داسې حالت کې نه وای ليدلې

هر څه زما له لاسه په هغې راغلل

له سترګو مې بې واره اوښکې روانې وې

مشر ورور يې راښکته شو

راته يې وليدل

ورونو ته يې وويل:

تر هغه يې ووهی چې ساه يې نه وي وتلې

دې ظالمانو هم په لرګيو په سر ووهلم

زه نو بيا ځان ته نه يم پوه شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مې سترګې خلاصې کړې ومې لیدل چې د ولسوالی په معاینه خانه کې یم

مسیح مې سرته ولاړ دی او سترګې یې له اوښکو ډکې دي

مسیح ته مې وویل:

مسیحه!

هغه چې ولیدل زه په هوښ راغلی یم:

نو ژر زما خوا ته راغی او ویې ویل:

قربان وروره شکر چې په هوش راغلې

ما ورته وویل:

زه چا دلته راوستم

مسیح وویل:

تاته خو مې ویلي وکنه چې ته ځا زه درځم

کار چې مې خلاص شو زه هم درروان شوم

کله چې خوړ ته ورسېدم ومې لیدل چې هغوی ستا په وهلو لګیا ما هم غږ پرې وکړ چې دلته څه خبره ده

هغوی هم زما په لیدو روان شول

کله چې نږدې درغلم ته په وینو کې پټ وې

ددې خبرې په کولو یې په سترګو کې بیا اوښکې راغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياته يې کړه:

بيا مې ته په اوږه ترديږ ځايه راوړلې

او هو کله چې ته يې هوښه وې ما دې پلار ته هم زنګ وواهه

هغه اوس د باندې ولاړ دی

ما ورته وويل:

مسيحه څه خو به دې ورته ويلي نه وي؟

هغه وويل:

نه ما ورته څه ندي ويلي

فکر مې وکړ ته يې ورته ووايې نو ښه به وي

ما ورته وويل:

سمه ده وروره غږ وکه ورته

هغه هم د هو په بڼه سر وخوځاو

پلار مې راغی سترګې يې سرې وې

راغی زه يې غېږ کې ونيولم

او په ژړا يې پيل وکړ

ويې ويل:

ما د همدې لپاره درته ويل چې مه ځه کلي ته

وګوره څه حالت درباندې راغی

هغوی ډېر وحشيان دي

په هيچا رحم نلري

زه ددې خبرو په اوريدو ډېر حيران شوم

ورته مې وويل:

پلاره! تا ريښتيا زما کاکا وژلې؟

د پلار مې سترګې راووتې

ويې ويل:

دا درته چا وويل

اتمه برخه:

ما ورته وويل:

پلاره ټول کلی همدا وايي چې تاسې خپل ورور وواژه او له کلي وتښتېدای

په پلار مې سر وګرځېده

په خپل ځای کښېناست

ويې ويل چا چې ظاهر وژلی زه نه يم بلکې اکبر دی

هغه ظاهر وواژه او بیا یې غوښتل چې ما هم ووژني نو ځکه زه له کلي لاړم

او بیا ددې لپاره هیڅکله کلي ته رانغلم ځکه ما نه غوښتل چې د خپل ورور د قاتل مخ وګورم

او نه مې بیا دا جایداد پکار و

ددې خبرو په اورېدو زه نور هم حیران شوم

چې اخر دا څه روان دي

آیا په ریښتیا زما پلار څوک ندي وژلي؟

که یې نه وي وژلی نو آیا اکبر کاکا تمثیل کوي؟

او که هغه هم بې ګناه دی؟

که هغه هم بې ګناه وي نو بیا ظاهر کاکا چا وژلي؟

پلار مې هماغسې ناست و چې زما ذهن ته یوه پوښتنه راغله

پلار ته مې وویل:

پلاره! ته څنګه پوهېږې چې ظاهر کاکا د اکبر کاکا په لاس وژل شوی؟

پلار مې وویل:

زمونږ د کلي مشر ایوب کاکا راته وویل

د پلار له مرګه وروسته هغه د کلي مشر شو

زمونږ د پلار تر ټولو نږدې ملګری و

هغه زمونږ کور ته د ماښام وخت کې راغی او ویې ویل چې ظاهر مړ شوی

ته هم ژر ځان وباسه که نه نو تا هم وژني

ما هم پرته له تا ځوک نه درلودل ته هم فقط دوه کلن وې

او ورور مې لوی لوی زامن درلودل

نو ځکه په هماغه ماښام له کلي ووتو

ما مسیح ته غږ کړ:

مسیحه دا ایوب ژوندی دی او که نه؟

هغه وویل:

له څو کلونو راهیسې د مرګ په بستر پروت دی خو مړ ندی تراوسه.

ورته مې وویل:

مسیحه ما پورته کړه چې د ایوب کاکا کور ته ځو

مسیح وویل:

داسې امکان نلري ستا زخمونه تراوسه تازه دي ته باید لږ ارام وکړې

ما ورته وویل:

دا نو د ارام وخت ندی

زه چې په راپاڅېدو کې شوم نو ملاله مې ذهن ته راغله

زړه مې په درزیدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسيح ته مې پټ وويل:

مسيحه! ملاله به څنګه وي

هغه وويل:

هغه يې ورونو کور کې په يو اتاق کې بندي کړې ده خو تشويش مه کوه هغه ښه ده

اوس نو د ريښتيا معلومول يوازينی لار وه چې ملاله مې پرې ژغورلی شوه

له خپل ځايه راپاڅيدم

مسيح مې له لاسه ونيوه

پلار مې هم راسره روان شو

لاره کې مو خو ځايه دمه وکړه

خو ځان مو د يو زوړ کور دروازې ته ورساو

مسيح وويل:

هغه همدلته اوسيږي

دروازه مو ټک ټک کړه

يو کوچنی هلک راووت

مسيح ورته وويل:

د ايوب کاکا سره مو کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وویل:

راځی

مونږ هم کور ته وردننه شو

ډېر یو زوړ او کوچنی کور و

یوه کوټه یې درلوده هغه هم ډېره خرابه شوې وه

هلک هم مونږ هغې کوټې ته دننه کړو

کوټه کې تیاره وه

او یو ډول بوی هم پکې و

هغه هلک لاړ او کړکۍ یې خلاصه کړه

چې ومې لیدل یو ځوک چې په خوله کې یې یو غاښ نشته او ډېر کمزوری دی په کټ کې د یوې شړېدلې کمپلې لاندې پروت و

زما پلار یې چې ولیده ویې پېژنده

په لړزېدونکي اواز کې یې وویل:

قاسمه دا ته یې؟

پلار مې ورته وویل:

هو کاکا زه یم

هغه بوډا سړي یو سوړ اسویلی له خولې وویسته او ویې ویل:

دا څو کلونو راهیسې ستاسې په تمه یم

اکبر چیرته دی؟

ورته ووایه چې راشي زه باید ډېر یو ضرور خبره تاسې ته وکم.

مسیح ته مې وویل:

ورور جانه که کولې شې اکبر کاکا مې راضي کړه او دلته یې راوله

مسیح هم ومنله

یو لس دقې وروسته مسیح او اکبر کاکا یوځای راغلل

کاکا چې مې پلار ولیده نو ډېره په غصه شو

غوښتل یې چې غاړې ته یې لاس ورواچوي وي

خو مسیح کلک نیولی و

ما ورته وویل:

کاکا صبر وکړه

یو ځل پریده چې په هر څه پوه شو بیا چې څه کوې هغه وکړه.

کاکا مې هم کیناسته

هغه بوډا سړي په خپل لړزیدلي غږ کیسه داسې شروع کړه:

زه او ابراهیم نږدې ملګري و

ډېر وخت به مو یوځای تېراو

هغه په هرچا ډېر ګران

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول په ما هم ډېر ګران و خو کله چې د کلي د مشرۍ خبره راغله نو ما غوښتل چې د کلي مشر شم

نو کله چې خبر شوم ابراهیم هم همدا اراده درلوده

کله چې د کلي له خلکو پوښتنه وشوه هغوی ابراهیم انتخاب کړ

په زړه کې مې ورته کرکه پیدا شوه

خو هیڅ مې هم نشو کولی

وخت تیریده او ابراهیم ضعیفه کېده

خو تاسو یعنی زامن يې را لوی شوی

زه پوهېدم که ابراهیم مړ هم شي بیا به زما زامنو ته ستاسې له امله د مشرۍ موقع نه وي

د ابراهیم د مرګ په دوهمه ورځ زه ملک وټاکل شوم

خو زما کینه هماغسې زړه کې وه

ددې په فکر کې شوم چې داسې څه وکم چې تاسې د خپلو زامنو له لارې لرې کم

له ډېر فکر وروسته مې ذهن ته يو څه راغلل

ظاهر کوچنی و

او زما د زامنو ملګری هم و

زوی ته مې وویل چې هغه زمونږ د کور شاته سمڅې ته راوغواړه

کله چې ظاهر راغی نو

خپلو کسانو ته مې وویل چې ویې وژنی

کله چې یې هغه وواژه نو زه د قاسم کور ته لاړم ورته مې وویل چې اکبر ظاهر وژلی او تا هم وژني

هغه مې له کلي وویسته

زه هم لاړم او د ظاهر مړی مې راواخیسته او د اکبر کور ته لاړم ورته مې وویل چې قاسم خپل ورور وژلی او له کلي تښتیدلی

پدی توګه

یو مې وواژه

بل مې له کلي وویسته

او بل مې د بدلې په اور کې پرېښوده

ددې خبرو وروسته هغه بوډا په ژړا پیل وکړ او ویې ویل:

خو دا هرڅه چې مې د چا لپاره وکړل هغوی زه دلته مرګ ته پرېښودم

او لاړل رانه

په میاشتو هم زما لیدو ته نه راځي

دغه کوچنی هلک یې راته نیولی

او په تمه دي چې کله به زه مړ کیږم

خو ما دومره ډېر ګناهونه کړي چې مرګ هم نه راځي اوس

هغه چې دا خبرې خلاصې کړې زما پام پلار او کاکا ته مې شو

هغوی هم ژړل

یا به یې خپل قسمت ته ژړل او یا هم خپلې کمعقلی ته

ځکه پرته له دې چې په اصلي خبره پوه شي یو له بل سره یې دښمني کوله

اکبر کاکا پورته شو

او پرته له دې چې څه ووایي روان شو

پلار مې هم خاموشه و

یو څه پیسې یې له جیبه راووستې او د بوډا سرې د بالښت سره یې کېښودی

مسیح او پلار مې زه له لاسه ونیوم او روان یې کړم

په لاره کې مې پلار راته وویل چې باید ښار ته لاړ شو او د یو روغتون نه لیدنه وکړو

ما ورته ډېر وویل چې زه ښه یم خو پلار مې نه منله

کله چې ولسوالی ته ورسیدو

مسیح په اوږه مې لاس کېښوده او غوږ کې مې ورته مې وویل:

وروره د ملالې په اړه معلومات وکړه او بیا ماته ووایه سمه ده.

هغه هم وویل چې سمه ده.

زه هم د ملالې د فکرونو سره د ښار په طرف روان شوم....

نهمه برخه:

پلار مې په ښار کې یو لوی روغتون ته بوتلم

هغوی هم زما ټول معاینات وکړل

او پلار ته مې یې وویل:

کومه خاصه خبره نه ده تېپ یې لږ ژور دی دوا په وخت ورکوی ډېر ژر به ښه شي پخیر

نور مونږ هو د کور په لور روان شو

کله چې کور ته لاړم نو مور مې زما له حالت نه وه خبره

چې یې ولیدم رنګ یې ژېړ شو

کلک یې غېږ کې ونیولم او چیغې یې کړې:

په تا څه شوي دي زویه؟

ته ولې داسې حالت کې یې؟

چا داسې کړې درسره؟

ما ورته وویل:

مورې ارامه اوسه اوس بیخي ښه یم.

پلار مې هم ورته وویل چې اوس ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه موري زه به مې کوټې ته لاړ شم لږ ارام به وکم

هغې وویل:

سمه ده زویه راځه

زه چې کوټې ته لاړم مور مې راباندې کمپله هواره کړه

په سر یې ښکل کړم او نوره له کوټې لاړه

ما هم خپل موبایل راواخیسته

مسیح ته مې د زنګ وهلو هڅه وکړه خو موبایل یې کار نه کاو

ما هم موبایل ځان سره نږدې کېښوده او د مسیح د زنګ په تمه شوم

ځکه بله لار مې نه درلوده

په همدې انتظار کې مې سترګې خوب وړې وې

د زنګ په ټالی را جیګ شوم

ومې لیدل چې مسیح و

ژر مې جواب ورکړ

اوله خبره مې همدا وه چې:

مسیحه ملاله ځنګه ده؟

هغه وویل:

هغه اوس ښه ده

خور مې نن ګودر کې لیدلې وه

ویل یې چې مخ یې پټ کړی و

خو سترګې یې معلومېدې

شنې وې

مسیح خبرې کولې او زه ژړا نیولی وم

ورته مې وویل:

خیر دی وروره ماته د ملالې په اړه احوال راکوه سمه دهاندلی

هغه وویل:

سمه ده ورور جانه

نور مې زنګ کټ کړ

ورځې تېرېدې

پوهنتون هم شروع شو

مسیح هم له کلي راغلی و

ټوله ورځ به ورسره ناست وم او د ملالې په اړه به مې خبرې کولې ورسره

هغه راته یوه ورځ وویل:

یاره عادله ته هم ډېر چالاکه وختې ښه ,ستا دومره یو څوک خوښه شوې وه او آن زه درباندې پوه هم نشوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خفه هم یم درنه

تا نو ولې له ما پټوله

په ما دي باور نه درلوده؟

ما ورته وويل:

نه ياره په تا خو له خپل ځان نه هم ډېر باور لرم

خو خبره دا وه چې زه هيڅ نه پوهېدم څه کوم او څه بايد وکړم

ټول حواس مې له هغې سره و او اوس هم دي

مسيح زياته کړه:

ښه ته خو داسې بې غمه ناست يې که بل څوک يې درنه خپله کړي بيا؟

ما ورته وويل:

داسې خبرې مه کوه ياره

زه به مړ شم که هغه د بل چا شوه

مسيح وويل:

خا نو اوس څه اراده لرې؟

ورته مې وويل:

يو فکر کوم بيا يې وايم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته چې راغلم په همدې فکرونو کې وم چې مور مې راغله راته يې وويل:

پخير راغلې عادله زويه!

څه خبره ده خفه معلومېږې

ما ورته وويل:

مورې که زه له تا کوم څه وغواړم کوې يې؟

مور مې وويل:

هو ته يې يو ځل ووايه

ما ورته وويل:

زه چې کلي ته تللې وم زما يو څوک خوښه شوې

او که هغه د بل چا شوه زه مړ کېږم

غواړم خپله يې کړم

ته راسره مرسته کوې؟

مور مې وويل:

خو څوک ده دا جلى

د چا لور ده؟

ما ورته وويل:

د اکبر کاکا لور

مور مې حیرانه شوه ویې ویل:

دا ته څه وایې

لسمه برخه:

ما ورته وویل:

ګوره مورې یوه لاره پیدا کړه او پلار ته مې ووایه

مور مې وویل:

اوس خو یې ترمنځ دښمني هم نشته خو بیا هم ستا له پلاره وېرېږم

خو زه ستا لپاره یوه لاره پیدا کوم

ورته مې وویل:

هله نو مورې دا کار راته کړه ټول عمر به دې احسانمند اوسم

مور مې وویل:

ښه ته لاړ شه یو څه وخوره زه څه فکر کوم

په سبا سهار مې مور راته وویل چې پلار دې غږ کوي درته

زه هم ورغلم

پلار مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېنه زویه د یو څه مشوره کوم درسره

ما ورته وویل:

وواېه پلار جانه

پلار مې وویل:

بیګا دې مور یوه ډېره ښه خبره کړې راته

خو زه نه پوهیږم چې ستا به خوښه شي او که نه

مور دې وویل چې اوس خو دې زمونږ دښمني د اکبر کاکا سره دښمني ختمه شوې نو ددې لپاره چې اړیکې مو نورې هم ښې شي که د هغوی سره خپلوي وکړو نو څنګه به وي

ما ورته وویل:

زه پوه نشوم پلاره

پلار مې وویل:

زما هدف دادی که چیرته د اکبر کاکا لور دې تاته وغواړو ته خو به کوم مشکل نلرې ؟

زما نو زړه له ډېرې خوشحالی په ټوپونو شو

خو پلار ته مې فقط دومره وویل:

پلار جانه څنګه چې تاسې ته مناسب او صحي ښکاري هماغسې وکړی

زه ستاسې په هره فیصله راځي یم

پلار مې وويل:

بيا نو ډېره ښه ده

زه او مور به دې همدې هفته کې کلي ته لاړ شو

زه نور روان شوم

له کوټې چې ووتم مور مې کلکه غېږ کې ونيوه

لاسونه مې ورته ښکل کړل هغه هم خوشحاله وه

دا ورځې داسې تېرېدې لکه يو کال

همدا به مې ويل چې کله به مې مور دوی ملاله زما په نوم کوي

خو يو بل تشويش هم راسره و

هغه دا چې د ملالې ورونه زمونږ په مينه پوه شوي وو

او زمونږ د پښتنو خو دا عادت دی چې پوه شو دا دوه کسان يو له بل سره مينه لري بيا نو چې په هر قيمت کيږي بېلوو يې

همدې خبرې ډېر زوروولم

خو بيا مې هم دعا کوله چې

يا الله ته يې په زړه د رحم اوبه توی کړې ترڅو زما پلار ته انکار ونه کړي

بلاخره هغه ورځ راورسېده

مور او پلار مې د سوغاتونو سره د کلي په لور روان شول

خور مې هم له ځان سره بوتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نو کور کې د خپلو فکرونو سره یواځې پاتې شوم

ددې لپاره چې دا فکرونه مې ونه خوري مسیح مې کور ته راوغوښته

شپه راسره هغه وکړه

په سبا د جمعې مبارکه ورځ وه

داسې یوولس بجې شاوخوا به وې چې پلار مې زنګ ووهه

ویې ویل:

پخیر درځو نن زویه

کړ قطع زنګ یې نور

دی شرم کولی نشم هم پوښتنه چې شوم حیران نو اوس

راته ویل ونه هم مې پلار او

ویل ونه څه یې خو څکه ورکړې نده یې حتمن چې وخوړه مې زړه په

شو درد مې سر په

وکړم څه چې وم پاتې حیران هک

یوولسمه برخه:

یو څو ساعته وروسته مې پلار دوی راورسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې زنګ وواهه چې هلکه ګېټ خلاص کړه

زما نو وضعه ډېره خرابه وه خو بیا هم ورغلم

ګېټ مې خلاص کړ پرته له دې چې څه ووایم روان شوم

خور مې شاته راپسې غږ کړ:

وروره دستمال دې نګورې؟

په خپل ځای ودرېدم

ټولو ته مې کتل

پلار مې وویل:

مونږ ټولو ته دې مبارک وي

مور مې په خندا کې وویل:

راځه کور ته چې ننوتو ټوله کیسه درته کوم

مور مې کیسه داسې شروع کړه:

کلې ته چې راړو ستا د کاکا دوی کور ته ورغلو

ډېر په درنه سترګه یې ولیدل راته

پلار دې ورته د شپې د خپلوی خبره یاده کړه

کاکا دې وویل چې خبره خو دې ښه ده خو صبر زه مشوره کوم

سهار ټولو ورسره موافقه کړې وه

او دستمال يې راکړ

او هو پلار ته دې ما ويلي و چې درته ونه وايي

ورته مې وخندل

زړه کې مې ويل چې زما زړه خو وويسته خو بس څه به ووايم درته

له دې وروسته مې بيا کوژدن وشوه

اوس نو ددې خدای وهلي پوهنتون د ختميدو په تمه دې ترڅو ملاله زما کړي

دومره جدايي!

خو خير الله به يې تيره کړي

دا خبره مې زړه ډېر خوشحاله کوي دا چې ملاله زما ده فقط زما........

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library